

Evangelí del dilluns de la setmana XV de durant l'any: donar la vida pels altres

Evangelí i comentari del dilluns de la XV setmana del temps de durant l'any. “Qui perdi la vida per causa meua, la trobarà”. L'única manera de seguir el Senyor és perdre la vida pels altres, que és donar la vida per Ell.

Evangelí (Mt 10,34-11,1)

No us penseu que hagi vingut a portar la pau a la terra. No he vingut a portar la pau, sinó l'espasa.

He vingut a desunir el fill i el pare, la filla i la mare, la nora i la sogra. Els enemics de cadascú seran la gent de casa seva. Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és digne de mi. Qui estima el fill o la filla més que a mi, no és digne de mi. Qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi. Qui haurà guanyat la seva vida, la perdrà, però qui l'haurà perduda per causa meva, la trobarà.

Qui us acull a vosaltres, a mi m'acull, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta perquè és profeta, tindrà la recompensa dels profetes. Qui acull un just perquè és just, tindrà la recompensa dels justos. I tothom qui doni un got d'aigua fresca a un d'aquests petits només perquè és deixeble meu, us asseguro que no quedarà sense recompensa.

Quan Jesús hagué acabat de donar aquestes instruccions als seus dotze

deixebles, se'n va anar a ensenyar i a predicar per aquelles poblacions.

Comentari

Les paraules de Jesús de vegades sorprenen els Apòstols: “No he vingut a portar la pau sinó l'espasa”.

L'anunci cristià és una crida exigent que afecta tota la vida de l'home, fins i tot les relacions familiars.

La referència a l'enfrontament a les famílies portat per Jesús recorda i compleix la profecia de Miquees: “Perquè el fill insultarà el pare, la filla es rebel·larà contra la mare, i la nora, contra la sogra: els enemics de cadascú seran la gent de casa seva. Però jo tinc els ulls posats en el Senyor, espero en el Déu que em salva: el meu Déu m'escoltarà” (*Mi 7, 6-7*). No es tracta de fomentar les divisions sinó més aviat de posar

l'amor a Déu per damunt de tot, malgrat que de vegades comporti sacrificis.

Seguir Crist en la nostra vida ens pot portar a defraudar les expectatives dels nostres familiars o amics, però això no ens ha d'espantar. El Senyor se serveix d'aquestes decepcions aparents per confirmar que és Ell qui mou els cors, qui guia la plenitud de la felicitat en aquest món.

De seguida el Mestre ofereix la clau per entendre aquest misteri: “Qui us acull a vosaltres, a mi m'acull, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat”. L'amor als altres ha de ser el camí per estimar Déu. Es tracta del manament revelat en el darrer sopar: “que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat” (*Jn 15, 12*).

Quan ens costi més estimar algú podem recordar aquesta veritat evangèlica: l'amor a Déu es realitza

en l'amor al nostre proïsme, no “com
si fos Ell” sinó com Ell. Estimar el
proïsme és estimar Déu.

Giovanni Vassallo // timsa -
Getty Images Signature

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dilluns-de-la-setmana-xv-de-durant-
lany-donar-la-vida-pels-altres/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dilluns-de-la-setmana-xv-de-durant-lany-donar-la-vida-pels-altres/)
(17/08/2025)